

смерть, и въ самую свою неприближимую палату, между стражу войновъ своихъ; на противъ добрый царь Сезостръ стоеше безстрахъ между многочисленнаго народа и като єдннь добръ отецъ окруженъ въ домъ свой отъ домочадіе свое.

Пигмаліонъ повелѣ да испрататъ Кипрскія воины кои бѣха дошли на помощь нимъ ради союза що имаха тыя два народи между себе. Нарбалъ найде това благовреміе за да ме освободи: улесни ме да премина въ число Кипрскихъ вонновъ; понеже царь се сумнясуваше даже и за наймалыя работы.

Порокъ удобовѣрныхъ и невнимателныхъ царей є да се подклонатъ єдно несмысленно увѣреніе на нѣколко любимы свои лукавы и развращенны слуги. Но Пигмаліонавый порокъ бѣше на противъ, да се не увѣрива и на найдостопочитаемыя человекци кои се обхождатъ безъ лицемѣріе, а ниже бѣше видѣлъ онъ въ сичкій животъ свой почтенны и добродѣтелны мужы, понеже таквыя человекци не идатъ да трасатъ таквыя цари невѣрны и развращенны. Между това време що царува онъ бѣше видѣлъ въ тыя человекки що му служеха толко лицемѣріе, невѣріе, и страшны пороки покрыты подъ явленіе добродѣтелно, щото мыслеше всичкія человекки подобны и безъ никакво различіе, като че са сосъ лична *). Онъ миѣше че нѣма ни єдна добродѣтель чиста на земли: за това гледаше всичкія человекки като че бѣха отъ єдно подобіе между себе си. Кога найдеше нѣкого человека лажлива и лу-

*) Лична се казува по Турски суреть, или маска Европейски.